

opatřením st-lů není ohrožen. Zjistilo prý se naopak, že cplocení manželů N. provedené a do potoka vybíhající jest z části spolupříčinou vzdouvání velkých vod.

Námitku tuto již v odvolání k žal. úřadu vznesenou, zamítl tento úřad s odůvodněním, že okolnost, že druhá strana se zavázala zároveň přestavěti hradbu z dřevěného plaňkového plotu podél své usedlosti, s podstatou sporu právně nesouvisí a nezlepšuje procesní postavení st-ů ve sporu, jsouc jen účelnou modifikací úpravy po stránce technické. Podle toho se žal. úřad nezabýval namítanou okolností, že manželé N. nebyli podle zjištění při komis. jednání vůbec ve svých právech ohroženi, a okolnost, že tito manželé spoluzavinili vzdouvání vody, považoval pro otázku hrazení útrat sporu za nerozhodnou. Leč zákonným předpokladem povinnosti hraditi útraty řízení druhé straně jest, že tato druhá strana ve sporu zvítězila, to jest, že bylo uznáno poškození nebo ohrožení jejich práv a proto bylo protistraně uloženo něco vykonati neb něco zanechat, případně proto se protistrana k vykonání nebo opomenutí něčeho sama zavázala. Tento předpoklad jest sice splněn u manželů N., neboť ohrožení jejich práv bylo uznáno a z té příčiny se také st-lé zavázali svémocnou novotu odstraniti. Ze spisů však nevychází, že by na tomto vítězství manželů M. participovali také manželé N., neboť podle správních spisů nebylo ohrožení jejich práv zjištěno, jednak oni sami uznali, že jsou spoluvinní ohrožením majetku manželů M. a proto se také zavázali novoty jimi zřízené odkliditi. Nelze proto manžele N. považovati za vítěze oproti st-lům a st-le za podlehlé oproti manželům N. Na tyto okolnosti nevzal žal. úřad v nař. rozhodnutí zřetele, vycházeje patrně z právního názoru, že jsou to okolnosti nerozhodné. Leč názor tento, jak bylo právě dovozeno, je mylný a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud se týká náhrady komis. útrat a nákladů právního zastoupení, jež byly proti st-lům přisouzeny manželům N., zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.434.

Pojištění nemocenské: Pro ručení manželky za pojistné, které se stalo splatným v době společné domácnosti, je bez významu, má-li manželka účast na příjmu z podnikání manželova.

(Nález ze dne 23. března 1933 č. 2460.)

Věc: Marie P. ve V. (adv. Dr. Oldřich Koblížek z Prahy) proti zemskému úřadu v Brně (za zúč. okr. nemoc. pojišťovnu v H. adv. Dr. Lev Singer z Prahy) o ručení za pojistné příspěvky.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem okresního úřadu v Hranicích z 28. února 1929 nebylo vyhověno stížnosti Marie P. do platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny v H. ze 13. listopadu 1928, jímž jmenované bylo uloženo podle § 170 zák. č. 221/24 zaplacení 5.124 Kč 50 h.

K odvolání pozměnil zem. úřad v Brně napadený výměr okresního úřadu, jakož i platební výměr okr. nemoc. pojišťovny v H. a vyslovil, že st-lka ručí pouze za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti od 1. července 1926 do 27. srpna 1928 v částce 3.479 Kč 10 h a za úroky z tohoto obnosu.

V důvodech uvedeno: Podle § 170 odst. 2 zák. č. 221/24 ručí manželka, bydlící se zaměstnavatelem v jedné domácnosti za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti. Splatnost musí býti prokázána pouze vůči manželu a není třeba, aby jednotlivé platební výměry byly zvláště doručeny i manželce, takže v řízení o ručební povinnosti manželčině podle § 170 nelze více přezkoumávati správnost splatných pojistných příspěvků a stačí, když předpis pojistného stal se v době, kdy společná domácnost trvá. Pokud jde o předpis pojistného před 1. červencem 1926 v částce 1.281 Kč 62 h, jakož i o úroky z tohoto obnosu, bylo zmíněný předpis zrušiti, poněvadž v zákonech o nemocenském pojištění platných v době před 1. červencem 1926 nebylo předpisu o ručení manželky za nezaplacené pojistné příspěvky a neručí st-lka z tohoto důvodu za tento předpis. Pokud jde o částku 40 Kč, účtovanou za manipulační výlohy, odpadá rozhodnutí, poněvadž okr. nemoc. pojišťovna v H. se této částky zřekla. Ostatní, v odvolání uvedené okolnosti, jsou podle zák. zcela nerozhodny.

O stížnosti uvažil nss: — —

Písemná stížnost omezuje se na jedinou námitku, že totiž podle § 170 odst. 2 cit. zák. ručí manželka za pojistné jen v tom případě, když z výdělků manželových má nějaký příjem, nikoliv však, když jí manžel nic pro domácnost nedá, jak jest tomu právě v daném případě.

Námitka tato nemá opory ve znění cit. § 170 odst. 2, který praví, že manželka, bydlící se zaměstnavatelem ve společné domácnosti, ručí takto (t. j. společně a nerozdílně, jak uvedeno v předchozím 1. odstavci tohoto §) za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti. Zákon pojí tedy ručební povinnost manželky na jedinou okolnost, totiž na bydlení ve společné domácnosti se zaměstnavatelem, aniž stanoví výjimku jakéhokoliv rázu, a to zejména v tom směru, že by ručební povinnost nastala jen tehdy, kdyby manželka nějakým způsobem participovala na příjmu z podnikání manželova; naopak vylučuje zcela všeobecné znění tohoto ustanovení jakýkoliv restriktivní výklad ve smyslu stížností uplatněném. Jest proto okolnost, na niž stížnost poukazuje, pro ručební povinnost st-lčinu zcela nerozhodná, a bylo stížnost, která jiných námitek nevznáší a sama doznává, že st-lka v rozhodné době žila se svým manželem ve společné domácnosti, zamítnouti.

Č. 10.435.

O b e c n í p o p l a t e k: Lze poplatek za používání stok předepsati průmyslovému podniku již z toho důvodu, že odvádí odpadní vody příkopem, zřízeným na obecním pozemku a obcí čištěným a udržovaným?

(Nález ze dne 23. března 1933 č. 4776.)